

23 Δεκεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ANTHIMOS DEMETRIOU BONDED WAREHOUSE CO LTD.,

Αιτητές,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση αρ. 439/95)

Δασμοί και Φόροι Κατανάλωσης — Εγγυητήριο — Προϋποθέσεις εκτέ-
λεσής του — Ευθύνη του εγγυητή — Άρθρο 164 του περί Τελωνείων
και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου Ν. 82/67 — Εφαρμογή στην κρι-
θείσα περίπτωση — Περιστάσεις.

5

Οι αιτητές προσέφυγαν κατά της σε βάρος τους επιβολή δασμών
και φόρων ύψους £13.831.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

15

1. Το Άρθρο 73.3 του Νόμου αρ. 82/67 δεν είναι σχετικό με τα γεγο-
νότα της παρούσας υπόθεσης, ούτε μπορεί να τύχει εφαρμογής,
γιατί αφορά αποκλειστικά τις αποθήκες αποταμίευσης και ενέρ-
γειες σχετικά με αυτές. Όπως ο υπότιτλος αναφέρει - "Ευθύνη διά
την επίδειξιν και ασφαλή φύλαξιν αποταμιευμένων εμπορευμά-
των" - το άρθρο αυτό δεν τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα πε-
ρίπτωση.

20

2. Η εξουσία του Διευθυντή να επιβάλει και/ή απαιτήσει την έκδοση
των εγγυητηρίων δεν αμφισβητήθηκε, βρίσκει δε πράγματι έρεισμα
στις διατάξεις του Νόμου και ιδιαίτερα στα Άρθρα 41(1) και 179.
Εξάλλου, οι ίδιοι οι αιτητές παρέσχαν την απαιτηθείσα εγγύηση
χωρίς καμιά διαμαρτυρία. Εκείνο που αμφισβητείται είναι η
25 εξουσία του Διευθυντή να απαιτήσει την πληρωμή των αποφευ-
χθέντων φόρων και δασμών από τους αιτητές κάτω από τις συν-
θήκες της παρούσας υπόθεσης.

Η μεταφορά των εμπορευμάτων από τις αποθήκες αποταμιεύσεως των αιτητών στο Αεροδρόμιο Πάφου επιτεράπη με βάση τις δηλώσεις τους στα έντυπα διασαφήσεων και τα εγγυητήρια. Η ευθύνη των αιτητών εκτείνεται μέχρι την παράδοση των εμπορευμάτων στο πλοίο ή το αεροσκάφος προς εξαγωγή. Στην προκειμένη περίπτωση τα εμπορεύματα δεν παρεδόθησαν στο αεροσκάφος προς εξαγωγή όπως έχει αποδειχθεί από τα γεγονότα τα οποία δεν αμφισβητήθησαν. Η πιστοποίηση δε του τελωνειακού λειτουργού ότι τα εμπορεύματα εξήχθησαν δεν αναιρεί ούτε απαλλάσσει τους αιτητές και τους εισαγωγείς των εμπορευμάτων, εφόσον τα εμπορεύματα ουδέποτε φορτώθηκαν στο αεροσκάφος προς εξαγωγή.

Σχετικό είναι το Άρθρο 164 του Ν. 82/67.

Είναι φανερό ότι όχι μόνο οι αιτητές εγγυήθηκαν τη μεταφορά και φόρτωση των εμπορευμάτων στα αεροσκάφη στο Αεροδρόμιο Πάφου, αλλά και ότι ο Διευθυντής είχε εξουσία να εκτελέσει τα παρασχεθέντα προς το σκοπό τούτο εγγυητήρια. Και τούτο άσχετα από την ανάμειξή τους ή μη στη διάθεση των εμπορευμάτων στην εγχώρια αγορά και άσχετα επίσης από την πιστοποίηση του τελωνειακού υπαλλήλου ότι τα εμπορεύματα εξήχθησαν.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείου με την οποία ζητήθηκε από τους Αιτητές να καταβάλουν δασμούς και φόρους ανερχόμενους στο ποσό των £13.831,00.

A. Ποιητής, για τους Αιτητές.

A. Καουτζιάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν την ακύρωση της απόφασης των καθών η αίτηση, η οποία γνωστοποιήθηκε σ' αυτούς με επιστολή, ημερομηνίας 15.3.1995, με την οποία τους ζητήθηκε να καταβάλουν δασμούς και φόρους ανερχόμενους στο ποσό των £13.831,00.

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα τη

Λάρνακα και ιδιοκτήτες αποθηκών αποταμίευσης.

5 Στις 18.1.1994 οι αιτητές κατέθεσαν στο Τελωνείο Λάρνακας διασάφηση (έντυπο C4) για διαμετακόμιση προς εξαγωγή από το Αεροδρόμιο Πάφου με προορισμό τη Ρωσία, 15 κιβωτίων ασυρμάτων τηλεφώνων για λογαριασμό κάποιου Ε. Γεωργίου. Στο κάτω μέρος του εντύπου υπάρχει σημείωμα και σφραγίδα προφανώς από λειτουργό του Τελωνείου του Αεροδρομίου Πάφου, ημερομηνίας 19.7.1994 και σ' αυτό αναφέρεται ότι 15 κιβώτια ασυρμάτων 10 τηλεφώνων, δεόντως σφραγισμένα, εξήχθησαν με την πτήση αρ. Α.FL3027.

15 Στις 26.1.1994 οι αιτητές κατέθεσαν παρόμοια διασάφηση στο Τελωνείο Λεμεσού για διαμετακόμιση προς εξαγωγή από το Αεροδρόμιο Πάφου με προορισμό το Λονδίνο 20 κιβωτίων ασυρμάτων τηλεφώνων. Και πάλι στο κάτω μέρος της διασάφησης υπάρχει σημείωμα, ημερομηνίας 27.1.1994, ότι τα εν λόγω κιβώτια εξήχθησαν με την πτήση BAL027B. Η διασάφηση αυτή έγινε για λογαριασμό της εταιρείας Autohome Co. Ltd.

20 Στις 10.3.1994 οι αιτητές κατέθεσαν και τρίτη διασάφηση στο Τελωνείο Λάρνακας για διαμετακόμιση και πάλι προς το Αεροδρόμιο Πάφου, για σκοπούς εξαγωγής προς τη Ρωσία 87 κιβωτίων με τηλέφωνα και βιντεοκάμερες για λογαριασμό κάποιου Ε. 25 Γεωργίου. Υπάρχει και πάλι η ανάλογη σημείωση από τελωνειακό λειτουργό ότι φορτώθηκαν στο αεροσκάφος με αρ. RA76421 στις 12.3.1994 για εξαγωγή.

30 Σχετικά με τις πιο πάνω διασαφήσεις οι αιτητές κατέθεσαν τα εγγυητήρια με αρ. 45/93 για τις δύο πρώτες και το υπ' αρ. 24/94 για την τρίτη, για το ποσό των £100.000,00 το καθένα.

35 Κατόπιν έρευνας των καθών η αίτηση εξακριβώθηκε ότι τα εμπορεύματα που αναφέρονται στις τρεις διασαφήσεις στην πραγματικότητα ουδέποτε εξήχθησαν από την Κύπρο με τις αεροπορικές πτήσεις που αναφέρονται σ' αυτές.

40 Με επιστολή του ημερομηνίας 28.11.1994 ο Διευθυντής του Τμήματος Τελωνείων απαίτησε από τον Ανδρέα Γ. Κωνσταντίνου - αδελφό του Ε. Γεωργίου που ονομάζεται στη διασάφηση - την καταβολή του δασμού και φόρων που αναλογούν στα εμπορεύματα που διετέθησαν στην αγορά και δεν εντοπίστηκαν, ανερχομένων στο ποσό των £13.831,00.

Εναντίον του Α. Γ. Κωνσταντίνου εκκρεμεί ποινική υπόθεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου. Επειδή ο Α. Κωνσταντίνου δεν κατέβαλε το πιο πάνω ποσό ο Διευθυντής Τελωνείων κάλεσε τους αιτητές όπως το καταβάλουν με επιστολή ημερομηνίας 15.3.1995. Η επιστολή αυτή έχει ως εξής:

“Αναφέρομαι στην πιο πάνω υπόθεση και σας πληροφορώ ότι από διερεύνηση που έγινε διαπιστώθηκε ότι τα πιο πάνω εμπορεύματα που σας παραδόθησαν μετά από αίτησή σας για διαμετακόμιση και επανεξαγωγή των μέσω του αεροδρομίου Πάφου έχουν διατεθεί παράνομα στην Κυπριακή αγορά, μέρος των οποίων ανευρέθηκε και κατασχέθηκε από το Τελωνείο.

Οι δασμοί και φόροι των εμπορευμάτων που διατέθηκαν παράνομα ανέρχεται σε Λ.Κ.13.831.00 (Δεκατρείς χιλιάδες και οκτακόσιες τριάντα μιά).

Επειδή ο εισαγωγέας των εμπορευμάτων κ. Ανδρέας Κωνσταντίνου παρέλειψε να καταβάλει μέχρι σήμερα το πιο πάνω ποσό που του εξητήθηκε με σχετική επιστολή μου με τον ίδιο αριθμό και με ημερομηνία 28 Νοεμβρίου 1994, καλείσθε όπως εσείς μέσα σε 21 μέρες από την ημερομηνία της επιστολής αυτής καταβάλετε στο γραφείο μου το ποσό των Λ.Κ.13.831.00 με βάση τα εγγυητήρια με αυξ. αριθμό 45/93 και 24/94 που δηλώθηκαν και κάλυπταν τα εμπορεύματα αυτά και αντίγραφα των οποίων σας επισυνάπτω.”

Παρόμοια επιστολή ο Διευθυντής Τελωνείων απέστειλε και στην Ασφαλιστική Εταιρεία Μινέρβα που εξέδωσε τα εγγυητήρια.

Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής απετέλεσε το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλονται στην προσφυγή είναι δύο:

1. Οποιαδήποτε εγγυητικά γραμμάτια για να πληρωθούν πρέπει να συντρέχουν οι όροι υπό τους οποίους εκδίδονται.
2. Εφόσον υπάρχει πιστοποίηση παραλαβής των εμπορευμάτων από το τελωνείο, ο Ιος καθ' ου η αίτηση δεν έχει οποιοδήποτε δικαίωμα να ισχυρίζεται ότι αυτά διατέθηκαν παράνομα στην Κυπριακή αγορά πριν παραληφθούν από το τελωνείο.

Και στην παράγραφο, όμως, αρ. 7 των γεγονότων προς υποστήριξη της αίτησης αναφέρονται τα πιο κάτω:

5 “7. Προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη σαν παράνομη ή και ληφθείσα κατά κατάχρηση εξουσίας ή και ληφθείσα χωρίς την δέουσα έρευνα ή και αιτιολογία.”

10 Στην πραγματικότητα τα πιο πάνω δεν αποτελούν γεγονότα αλλά λόγους ακυρότητας.

15 Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των αιτητών ισχυρίζεται στην γραπτή του αγόρευση ότι για να εισπραχθεί το απαιτηθέν ποσό έπρεπε να υπάρξει εκ μέρους τους παράβαση νόμου, πράγμα που δεν είναι παραδεκτό από την γραπτή ένσταση. Οι αιτητές δεν ενέχονται σε καμιά παρανομία, ούτε τους έχει προσοφθει κατηγορία. Τη θέση του τη στηρίζει στο άρθρο 73.3 του περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου αρ. 82/67 όπως έχει τροποποιηθεί. Υπεστήριξε επίσης ότι οι αιτητές δεν φέρουν ευθύνη αν τα εμπορεύματα κλάπηκαν ή απωλέστησαν καθοδόν αφού με την παράδοσή τους έφυγαν εντελώς από την κατοχή των όπως φαίνεται από τα έγγραφα διασάφησης (C4), όπου υπάρχει η πιστοποίηση του τελωνειακού λειτουργού ότι εξήχθησαν.

25 Δεν συμφωνώ με τη θέση αυτή του δικηγόρου των αιτητών. Το άρθρο 73.3 του Νόμου αρ. 82/67 δεν είναι σχετικό με τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, ούτε μπορεί να τύχει εφαρμογής, γιατί αφορά αποκλειστικά τις αποθήκες αποταμίευσης και ενέργειες σχετικά με αυτές. Όπως ο υπότιτλος αναφέρει - “Ευθύνη διά την επίδειξιν και ασφαλή φύλαξιν αποταμιευμένων εμπορευμάτων” - το άρθρο αυτό δεν τυγχάνει εφαρμογής στην παρούσα περίπτωση.

30 Η εξουσία του Διευθυντή να επιβάλει και/ή απαιτήσει την έκδοση των εγγυητηρίων δεν αμφισβητήθηκε, βρίσκει δε πράγματι έρεισμα στις διατάξεις του Νόμου και ιδιαίτερα στα άρθρα 41(1) και 179. Εξάλλου, οι ίδιοι οι αιτητές παρέσχαν την απαιτηθείσα εγγύηση χωρίς καμιά διαμαρτυρία. Εκείνο που αμφισβητείται είναι η εξουσία του Διευθυντή να απαιτήσει την πληρωμή των αποφευχθέντων φόρων και δασμών από τους αιτητές κάτω από τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης.

40 Η μεταφορά των εμπορευμάτων από τις αποθήκες αποταμίευσης των αιτητών στο Αεροδρόμιο Πάφου επετράπη με βάση τις δηλώσεις τους στα έντυπα διασαφήσεων και τα εγγυητήρια. Η ευ-

θύνη των αιτητών εκτείνεται μέχρι την παράδοση των εμπορευμάτων στο πλοίο ή το αεροσκάφος προς εξαγωγή. Στην προκειμένη περίπτωση τα εμπορεύματα δεν παρεδόθησαν στο αεροσκάφος προς εξαγωγή όπως έχει αποδειχθεί από τα γεγονότα τα οποία δεν αμφισβητήθησαν. Η πιστοποίηση δε του τελωνειακού λειτουργού ότι τα εμπορεύματα εξήχθησαν δεν αναιρεί ούτε απαλλάσσει τους αιτητές και τους εισαγωγείς των εμπορευμάτων, εφόσον τα εμπορεύματα ουδέποτε φορτώθηκαν στο αεροσκάφος προς εξαγωγή. Η μετακίνηση των εμπορευμάτων από τις αποθήκες αποταμιεύσεως προς το αεροδρόμιο Πάφου επετράπη με βάση τις δηλώσεις των αιτητών στα έντυπα διασαφήσεων και τα εγγυητήρια. Η ευθύνη των αιτητών εκτείνεται μέχρι την παράδοση των εμπορευμάτων στο πλοίο ή το αεροσκάφος εξαγωγής. Στην προκειμένη περίπτωση τα εμπορεύματα δεν παρεδόθησαν στο αεροσκάφος για εξαγωγή, όπως είναι αποδεδειγμένο.

Η εξουσία του Διευθυντή να επιβάλει την εγγύηση δεν αμφισβητήθηκε, βρίσκει δε έρεισμα στις διατάξεις του Νόμου και ιδιαίτερα στο άρθρο 41(1) και 179. Εκείνο που αμφισβητείται είναι, όπως ανέφερα πιο πάνω, η εξουσία του Διευθυντή να απαιτήσει την πληρωμή των διαφυγόντων δασμών και φόρων από τους αιτητές.

Το άρθρο 164 έχει ως ακολούθως:

“164. Εάν εμπορεύματα, ων επετράπη κατά νόμον η μεταφορά δι’ οιονδήποτε σκοπόν, άνευ πληρωμής του αναλογούντος αυτοίς δασμού ή φόρου, ληφθώσιν παρανόμως εξ οιονδήποτε πλοίου, αεροσκάφους ή τόπου, πριν η επιτευχθή ο τοιοῦτος σκοπός, ο Διευθυντής δύναται κατά το δοκούν να προβή εις την εκτέλεσιν του παρασχεθέντος διά ταῦτα εγγυητηρίου, και εάν έτι δεν παρήλθεν εισέτι ο εν τω εγγυητηρίων καθωρισμένος χρόνος προς επίτευξιν του εν λόγω σκοπού.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι αιτητές ζήτησαν τη μεταφορά των εμπορευμάτων από τις αποθήκες αποταμιεύσεως απλώς για σκοπούς εξαγωγής τους από το Αεροδρόμιο Πάφου. Η μεταφορά τους επετράπη με βάση τα εγγυητήρια που κατέθεσαν. Στα εγγυητήρια μεταξύ άλλων αναφέρονται τα εξής:

“..... hereby bind ourselves..... to pay to the Republic of Cyprus on demand made by the Director ..... such an amount not exceeding £100.000 (ONE HUNDRED THOUSAND POUNDS ONLY) as may be due in respect of duty or penalties

on or in connection with goods which the Principal shall from time to time request and/or the Director shall allow to be kept or delivered without payment of duty or on payment at a reduced rate of duty -

5

* (b) for removal from any warehouse, store, licensed factory or other place controlled or approved by the Director and due delivery to any other warehouse, store, licensed factory or other place, or on board any vessel or aircraft for exportation or use as stores, or .....

10

This Bond shall remain in full force until such goods and any part thereof shall have been accounted for to the satisfaction of the Director in accordance with the provisions of any laws, regulations or orders in force and with any conditions imposed by the Director. ....”

15

Είναι φανερό ότι όχι μόνο οι αιτητές εγγυήθηκαν τη μεταφορά και φόρτωση των εμπορευμάτων στα αεροσκάφη στο Αεροδρόμιο Πάφου, αλλά και ότι ο Διευθυντής είχε εξουσία να εκτελέσει τα παρασχεθέντα προς το σκοπό τούτο εγγυητήρια. Και τούτο άσχετα από την ανάμειξή τους ή μη στη διάθεση των εμπορευμάτων στην εγχώρια αγορά και άσχετα επίσης από την πιστοποίηση του τελωνειακού υπαλλήλου ότι τα εμπορεύματα εξήχθησαν.

20
25

Επομένως θεωρώ ότι η ενέργεια του Διευθυντή να απαιτήσει το εν λόγω ποσό από τους αιτητές ήταν νόμιμη και εντός των εξουσιών του.

30

Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νόμιμη και αιτιολογημένη και εύλογα επιτρεπτή στο Διευθυντή.

35

Για τους λόγους αυτούς η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των καθών η αίτηση. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.